

[Gunner Baunsgaard.]

sker nogle personalereduktioner, når man får mindre opgaver.

Det blev nævnt af hr. Erlendsson, at det beløb, der ydes til Århus amtskommune, de 7 mill. kr., ikke rækker langt. Det rækker dog noget, men vi er da klar over, at der skal bygges, hvis man skal klare opgaverne fremover. Men det kan heller ikke være sådan, at alle opgaver skal have penge med, når der sker en decentralisering, for i nogle tilfælde vil det være sådan, at et område, et samfund, kan have gavn af, en vældig gavn af en institution med et fast personale med arbejdspladser, med købekraft og skatteindkomster.

Vi vil være så optimistiske at tro på, at det forskningsmæssige og uddannelsesmæssige kan sikres for Århus universitet.

Så vil jeg gerne nævne, at jeg i forbindelse med behandlingen af lovforslaget har rejst spørgsmålet om jordemoderuddannelsen. Det er et spørgsmål, som jeg har rejst flere gange helt tilbage fra 1972. Jeg tror, der er løsninger på vej, og jeg vil kun nævne det her, fordi jeg ønsker, at vi skal viderebehandle det i kommunaludvalget under den almindelige del.

Vi vil stemme for lovforslaget ved dets tredje behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg vil gerne ganske kort sige tak til de partier, der står bag flertalsindstillingen.

Lad mig sige til hr. Erlendsson, der synes, at Århus amt er for beskeden i sine krav, at der er forhandlet med Århus amtskommune, og det er i fuld enighed med Århus amtskommune.

De bemærkninger, som hr. Erlendsson gjorde om patientmaterialet, tror jeg ikke rigtig på er noget, der er reelt, men hvis det bliver reelt, så er det klart, at så må vi se på det problem. I øvrigt så må vi se på det på længere sigt.

Alle de lægelige bemærkninger, hr. Erlendsson gjorde, har jeg ingen som helst mulighed for at kommentere.

Til hr. Gunner Baunsgaard bare dette, at jeg har noteret det, der står i betænkningen, og med hensyn til jordemoderuddannelsen er jeg meget positiv. Sympatien vil jeg godt have, og jeg vil også godt have noget at have den i. Det er det, man skal bruge pengene til.

Erlendsson (FP):

Nej, det er da naturligvis klart, at ministeren ikke kan komme med kommentarer til det lægelige i disse sager, som vi behandler på en mærkelig adskilt måde. For i virkeligheden hører det lovforslag, vi behandlede i går, nr. 184 om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium, og de 3, vi i dag behandler, meget nøje sammen, og alle har de det sigte at begunstige København på det øvrige lands bekostning.

Man har talt om, at rigshospitalet er et landssygehus. Med hensyn til fødeafdelingen kan jeg fortælle ministeren og tinget, at der for ét år — det var for 1973-74 — var 7.200 indlæggelser fra landet øst for Store Bælt og 141 fra landet vest for Store Bælt, og da jo indlæggelse og behandling på rigshospitalets fødeafdeling er gratis, men ikke vil være det for eftertiden for indlæggelser på Fødselsanstalten i Jylland, når man kommer op over det beløb, som de 450 kr. pr. sengedag betyder, vil det også sige, at det vil være forbundet enten med meget store ofre for Århus amtskommune, hvis man skal opretholde den samme standard, som man kan opretholde på rigshospitalet ved hjælp af statens midler, eller også vil standarden synke, og det vil blive en anden classes hospitalsafdeling, som ikke vil kunne varetage de opgaver, som hidtil har været den pålagt som universitets- og forskningsafdeling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

(Lovforslag nr. 117. Fremsat 5/3 75. Første behandling 11/4 75. Betænkning 4/6 75).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Henning Jensen (S):

Dette forslag skal ses i lyset af de bestræbelser, der gøres for at flytte så at sige al sygebehandling fra staten over til amterne, og det må være en rigtig tanke. Men der er jo naturligvis også penge i dette forslag, og det drejer sig om at flytte 321 mill. kr. fra amterne til statskassen i forbindelse med specialbehandling på en række institutioner.

Jeg tror nok, vi må erkende, at dette forslag i det store hele kan accepteres, men vi må nok alligevel understrege, at forholdet omkring undervisningssengene i Århus ikke er 100 pct. acceptable, og derfor synes jeg, at der er grund til at hilse med tilfredshed, at indenrigsministeren har foretaget nogle beregninger, der har ført til et ændringsforslag, som betyder, at man nu kan tilføre 30 mill. kr. som kompensation til Århus amtskommune for de udgifter, den har i forbindelse med disse undervisningssenge. Dette beløb dækker ikke udgifterne fuldt ud, og det kan man i og for sig beklage, men da de 321 mill. kr. jo skal tilgå statskassen, så var der altså ikke andre muligheder end at lave en anden beregning og dermed i hvert fald skabe forudsætninger for, at en del af problemerne bliver løst med dette ændringsforslag.

Jeg synes også, der er grund til at hilse med tilfredshed, at udvalget er enigt om i betænkningen at udtrykke ønske om, at man tilstræber at arbejde for, at der tages mere ligeligt hensyn til alle landsdele. Jeg synes, det er væsentligt, at vi har fået det med i betænkningen, og det er mit håb, at det skal lykkes indenrigsministeren og andre i løbet af kort tid at få skabt en mere hensigtsmæssig ordning end den, vi har omkring Århus og undervisningssengene. Jeg kan på min gruppes vegne anbefale ministerens ændringsforslag og skal ligeledes anbefale, at

man afviser ændringsforslaget fra fremskridtspartiet, som vi finder er urealistisk.

Erlendsson (FP):

I dag har Danmark 3 indbyrdes uafhængige medicinske fakulteter, nemlig ved universiteterne i København, i Århus og i Odense. Ved alle disse 3 gives der undervisning til den lægevidenskabelige embedseksamen, ligesom der ved dem alle drives medicinsk forskning og postgraduat uddannelse på højt plan. Det er det, som ministeren i sine bemærkninger til lovforslaget for rigshospitalets vedkommende udtrykker ved at nævne dets særlige funktion som landshospital. Rigshospitalet er nu ikke mere landsdækkende, end at der af de 32.245 patienter, der behandlede i 1973-74, var ikke mindre end de 18.543 fra København, Frederiksberg og Københavns amt. I alt 28.650 var fra amterne øst for Store Bælt. Kun 2.682 kom fra landet vest for Store Bælt, altså mindre end 10 pct. af de indlagte. Det er da heller ikke som landshospital, men som universitets-sygehus, at rigshospitalet skal deltage i udviklingen af nye specialer og varetage den avancerede forskningsmæssigt prægede lægevidenskabelige uddannelse efter embedseksamen nøjagtig som det påhviler bl.a. universitetsklinikkerne i Århus. Ved dette lovforslag svækkes det økonomiske grundlag for Århus' vedkommende, idet man vil begrænse tilskuddet til universitetsklinikkerne dér til en størrelse, som om det drejede sig om den prægraduate undervisning på Københavns amts og Københavns kommunes 2 sygehusenheder, og det er oplagt urimeligt.

Ophævelsen af den særlige undervisningssengeordning for 191 senge, der pr. 1. april 1975 ville have givet universitetsklinikkerne i Århus et tilskud på ca. 58 mill. kr., skulle modsvare ca. 500 mill. kr., som 1.650 undervisningssenge til avanceret forskningspræget uddannelse på rigshospitalet betyder for Københavns universitet. Der er ikke noget forhold imellem disse 2 tal, når man henholder sig til, hvad der sker på de 2 universiteter i lægelig henseende. Det havde været mere ærligt, om ministeren havde sagt rent ud, at man nu vil føre den lægevidenskabelige uddannelse tilbage til København. Vil Århus være med, må der ydes lokale ofre ligesom i 1932, da det hele begyndte. Hvor

[Erlendsson.]

der ikke er råd til forskning, synker undervisningen ned på et andet plan også for den prægraduate uddannelse.

Jeg vil blot henlede ministerens opmærksomhed på et enkelt bilag, nemlig udvalgets bilag nr. 9, som viser, hvad det koster at drive højt specialiserede afdelinger, som f. eks. lunge-hjerte-afdelingen på Århus kommunehospital. Prisen bliver omkring 30.000 kr. for en enkelt operation, hvor det tager en 14 dages tid. Det er udgifter, som man ikke kan forlange, at Århus amt skal påtage sig, og man vil derfor få en kvalitetsforskel i uddannelsen og i forskningen på de 3 universitetshospitaler med København på et højere plan og de 2 andre universiteter som egentlige lægeskoler, som en slags jordemoderskoler, hvor man indoktrinerer bestemte ting, uden at man forlanger en løbende forskningsmæssig opfølgning. Det kan ikke undgås at blive til en stor kvalitetsmæssig forskelsbehandling, og det burde man tage sig ad notam og ikke indføre en sådan ordning, hvis det ikke er meningen, at man vil nedsætte kvaliteten af lægeuddannelsen her i landet.

Jeg har hørt fra anden side, at man jo kunne indskrænke disse pladser for den lægelige uddannelse, da vi har for mange læger og der er alt for mange, der læser til læge, men dér vil jeg pege på, at så er en egentlig adgangsbegrænsning langt mere hensigtsmæssig. Hvis bare halvt så mange skal uddannes som læger i fremtiden, som der for øjeblikket uddannes, er der bestemt ikke for mange uddannelsespladser eller for store uddannelsesmuligheder med de bestående 3 universiteter. De er tværtimod meget stærkt overbelastede med den mægtige studentermasse, der er tale om her.

Men vores hovedindvending mod dette lovforslag er, at man vil tage fra den fattige og give til den rige. Man vil tage fra Århus universitet, der i forvejen er stærkt underforsynet med pengemidler, på trods af at man som alle ved netop i Århus på adskillige områder har været førende, både på det immunologiske område, på transplantationsområdet og på sådanne områder som hjerte- og lungekirurgi, og det vil man gøre fuldt bevidst. Vi har derfor stillet underændringsforslag nr. 4, som ikke vil skade rigshospitalet, men oven i købet give det 3 mill. kr.

mere, end det tidligere har haft — jeg håber, at alle har læst det igennem og forstår, hvad vores underændringsforslag betyder — og som giver Århus den samme støtte, som det hidtil har fået, nemlig 58 mill. kr. For når det i bemærkningerne til det ændringsforslag, som ministeren er kommet med, siges, at efter at Århus nu får 30 mill. kr., så kan de da næsten klare sig, så vil jeg sige: ja tak, men af de 30 mill. kr. skal de selv betale de 15 mill. kr. Det vil sige, der bliver 15 mill. kr. til dem, og det vil igen sige, at hvis vi skal op på de 58 mill. kr., som de ville have efter den indtil 1. april gældende ordning, så skulle vi tilføre dem ekstra 43 mill. kr. Det kan vi tage uden skade fra rigshospitalets budget, og det vil jeg anbefale folketinget, at man stemmer for: altså stem for vores underændringsforslag nr. 4, så opretholder man den nuværende tilstand; man gør ikke Århus universitets stilling bedre, men man forringer den ikke, sådan som meningen er ved dette lovforslag nr. 117, hvilket jeg finder ganske uanstændigt.

Gunner Baunsgaard (RV):

Når der skal lovgives om sygehusvæsenet, er vi inde på problemer af et vældigt omfang.

Som det også fremgår af betænkningen, er der stort flertal for lovforslaget, men vi vil meget gerne fra det radikale venstre fremhæve, at planlægning og prioritering af opgaverne inden for hele sundhedsvæsenet er af så afgørende betydning, at der må kigges meget på det, hvis vi skal have hold på de himmelstræbende udgifter, som er følgerne af en udbygning.

Lovforslaget skulle ligestille alle områder i Danmark med hensyn til benyttelse af rigshospitalet, men jeg tror nok, at vi må være forsigtige med, at vi ikke i det vestdanske område alligevel bliver sorteper. Vi skulle tilstræbe en lighed.

Jeg er i dag kommet i besiddelse af et notat, som er nedskrevet den 6. juni 1975 efter nogle oplysninger, som indenrigsministeriet har givet til Århus amtskommunes sygehusforvaltning, og jeg synes nok, at de oplysninger, som står i dette notat, skal ministeren have mulighed for at tilbagevise eller også fortælle udvalget, hvordan tingene hænger sammen. Jeg er derfor nødt til at bede om, at vi får et udvalgsarbejde imel-

[Gunnar Baunsgaard.]

lem anden og tredje behandling af lovfor-
slaget her i tinget.

Kristine Heltberg (SF):

Vi har tilsagt vores medvirken ved gen-
nemførelsen af dette lovforslag, om end det
sker uden større begejstring. Jeg har op-
fattet det som noget af et måske nødvendigt
onde, men jeg vil meget gerne have lov til at
spørge ministeren, om jeg har opfattet hans
hensigter rigtigt, nemlig at det på længere
sigt er meningen så godt som muligt at tage
hensyn til kravet om en ligelig dækning på
dette område, således at Århus og Odense
amtskommuner ikke som i øjeblikket bliver
forfordelt.

Ritta Ahm (KrF):

Der er blevet diskuteret frem og tilbage i
selve udvalget om hele den problematik, der
er blevet fremført her ved anden behandling.
Derfor vil jeg kun sige, at kristeligt folke-
parti tilslutter sig lovforslaget med de af
indenrigsministeren stillede ændringsforslag.
Jeg beklager meget, at der kommer op-
lysninger frem på så sent et tidspunkt,
her ved anden behandling, men naturligvis
må vi jo tage en udvalgsbehandling mellem
anden og tredje behandling, hvis det viser
sig nødvendigt.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg tror ikke, der har været nogen i ud-
valget, der ikke har været klar over, at man
ikke har nået den rigtige løsning på hele
undervisningssengespørgsmålet og en ligelig
deling mellem landsdelene. Det synes jeg i
og for sig også klart fremgår af den betæn-
ning, som udvalget har kunnet enes om.

Men det, der har været et ganske særligt
spørgsmål, har jo også været spørgsmålet
om den kompensation, som Århus ville få.

Først kom ministeren med et ændrings-
forslag, som gik på, at der skulle ydes en
kompensation på de 30 mill. kr. Alle de un-
dersøgelser, vi har været i stand til at fore-
tage i denne sag, viser, at det ikke skaber
nogen ligestilling. Det er da rigtigt, som det
er sagt, at der her, vi kan sige næsten i
sidste øjeblik, er kommet et underændrings-
forslag nr. 4. Jeg skal da ikke fuldstændig
klart kunne afgøre, om de 73 mill. kr., der
her foreslås, er det absolut rigtige tal, men

jeg føler mig helt overbevist om, at det er
betydelig rigtigere end de 30 mill. kr., der
er foreslået fra ministerens side.

Nu har vi taget forbehold over for hele
forslaget og har sagt, at vi vil undlade at
stemme om lovforslaget i den skikkelse og
den form, det får. Vi vil tage vores stilling
op til overvejelse, når vi ser, hvad udgangen
bliver med hensyn til det ændringsforslag,
som er stillet angående de 73 mill. kr.

Jeg vil også gerne sige, at den konsekvens-
ændring, der er foreslået af ministeren an-
gående muligheden for anke, den kan vi
selvfølgelig tiltræde.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Der er mange sager på folketingets dags-
orden, og dermed være ikke sagt, at vi ikke
skal beskæftige os indgående med de ting,
der er, men jeg tror, vi både i udvalget og på
anden måde har diskuteret mange af de pro-
blemer, som hr. Erlendsson var inde på.

Det er rigtigt, at Århus ikke får fuld dæk-
ning, det er lige så rigtigt, at der ikke er
enighed om den beregning, man skal fore-
tage, og når hr. Erlendsson er inde på, at nu
skal de altså have 73 mill. kr., ja, så kan jeg
bare ikke forstå det, for så må det betyde,
at så skal de altså have de fulde driftsom-
kostninger på 58 mill. kr. + 15 mill. kr.
dækket, således at de ikke skal betale så
meget som én krone, som alle andre amts-
kommuner skal dække eller betale til rigs-
hospitalet.

Det næste, jeg vil sige er, at når hr. Er-
lendsson regner med sengedagsantallet på
rigshospitalet, glemmer hr. Erlendsson, at
de sengedage, som han regner med, ikke er
de rigtige, fordi de sengedage, vi regner med,
er dem, der skal betales for; der er en del af-
delinger på rigshospitalet, som der ikke skal
betales 450 kr. pr. dag for, det er f. eks. psy-
kiatrisk og andre afdelinger. Så det er altså
et forkert regnestykke, hr. Erlendsson har
stillet op. I øvrigt ved jeg ikke, hvor vi
skulle skaffe pengene fra. De må jo så tages
som en tillægsbevilling i finansudvalget, for
der er ingen penge i dette lovforslag.

Må jeg sige, at det er klart, at hele spørgs-
målet om ligestillingen mellem Øst- og Vest-
danmark vil være en stadig diskussion, og
hvis Århus kommunehospital havde været
en filial af rigshospitalet, var alle ting løst,
og hvis undervisningssengene ikke var op-

[Indenrigsministeren.]

sagt pr. 1. april 1975, så var der heller ikke problemer i så henseende.

Men når man gør det op, som om Århus amtskommune kun får 30 mill. kr. og deraf selv skal betale 15 mill. kr., må jeg lige gøre opmærksom på, at Århus amtskommune ud over de 30 mill. kr., som jeg har stillet ændringsforslag om, også får 21 mill. kr. fra undervisningsministeriet til dækning af undervisningssengene.

Jeg kan altså ikke på nogen måde anbefale det underændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet. Jeg ved ikke mine levende råd, hvor de penge skulle komme fra, og jeg kan heller ikke forestille mig, at finansudvalget vil bevilge disse penge.

Må jeg sige til hr. Gunner Baunsgaard og til fru Kristine Heltberg, at spørgsmålet om ligheden ligger også mig meget på sinde, den kan ses både fra den vestlige side af Danmark og den østlige side af Danmark. Rigshospitalet har en særlig status, og vi skal nok i en vis udstrækning også opretholde rigshospitalet, men det må ind som et integreret led i hele sygehusvæsenet.

Til hr. Kaj Hansen bare den bemærkning, at jeg har noteret mig de ting, som er sagt i betænkningen, som udvalget er blevet enig om, og jeg kan i og for sig ikke erklære mig uenig i disse bemærkninger.

Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne henvise ministeren til at læse vores underændringsforslag, dér står hvor pengene skal hentes fra. De fordeles på en anden måde simpelt hen og på en retfærdig måde. Pengene er der, de skal bare fordeles retfærdigt.

Med hensyn til sengedageantallet på rigshospitalet, så er der nu ikke så stor forskel derved, at de psykiatriske senge ikke skal betales, fra 195 mill. kr. til 149,9 mill. kr., altså ca. 45 mill. kr. Det er i den forbindelse et meget mindre beløb. Men jeg ville da finde det ganske naturligt, om vi, når vi kommer til næste punkt, lovforslag nr. 161 om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne, kunne blive enige om, at man ligesom på statens andre hospitaler, der nu overgår til amtsregie, også kunne finde ud af, at indlæggelse på rigshospitalets psykiatriske afdeling skulle betales på samme måde. Den ulighed, der igen her skabes

mellem øst og vest, vil jeg meget gerne være med til at udrydde. Men herom senere.

Så vil jeg i øvrigt glæde mig til en fornyet udvalgsbehandling, hvor vi kan få lejlighed til også over for ministeren at gøre det ganske klart, hvad der her er sagt.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg takker for ministerens tilsagn om, at vi ikke med dette lovforslag har fundet de vises sten, hvad angår fordelingen mellem øst- og vestdanske sygehuse og undervisningssenge. Det forekommer mig, at det er en meget vigtig ting, at vi prøver i den kommende tid at finde en løsning på det spørgsmål og finde de penge. Jeg tror ikke på hr. Erlendssons 73 mill. kr., jeg mener, det har lige så lidt at gøre med virkeligheden som så mange andre af fremskridtspartiets forslag. Jeg beklager ikke at kunne gå ind for dem af samme grund. Til gengæld vil jeg meget gerne deltage i en fornyet udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Jeg skal meget gerne kort forklare disse tal. Der gives et tilskud til Århus på 30 mill. kr. ifølge ministerens forslag. Af disse 30 mill. kr., som hidtil har været et tilskud til en speciel forskningsmæssig indsats på Århus universitet, vælter man nu halvdelen over på Århus amtskommune. Det har intet at gøre med, om det er patienter fra Århus amt, der er indlagt dér eller ej, for det er på samme måde med rigshospitalet: det er i allerhøjeste grad København, der har haft gavn af det meget høje stade, som rigshospitalet har kunnet opretholde takket være det store statslige tilskud.

For at kunne komme op på 58 mill. kr., når man kun har 15 mill. kr., skal man lægge 43 mill. kr. til, og det vil sige, at man i stedet for de 30 mill. kr. skal give et tilskud på 73 mill. kr. — sådan ganske naturligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 4
forkastedes med 99 stemmer mod 26; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne.

(Lovforslag nr. 161. Fremsat 18/3 75. Første behandling 23/4 75. Betænkning 3/6 75).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Henning Jensen (S):

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at et næsten enigt udvalg kan gå ind for det lovforslag, som indenrigsministeren har fremsat, og som har været til behandling i kommunaludvalget.

Det er overordentlig vigtigt, at man nu får samlet denne behandling under ét. Den psykiatriske og den somatiske behandling hører jo i virkeligheden sammen, og det viser en klar erkendelse af dette, at indenrigsministeren har stillet dette forslag.

Når socialdemokratiet ikke har kunnet tilslutte sig bemærkningerne i betænkningen fra bl. a. det radikale venstre, socialistisk folkeparti, kristeligt folkeparti og centrumdemokraterne, er det egentlig ikke, fordi vi er imod hovedtanken i disse bemærkninger, men mere fordi man sideløbende gør nogle bemærkninger om, at man føler, at ikke alle amter har fået samme behandling. Jeg

vil gerne understrege, at dette forslag bliver helt klart bakket op af Amtrådsforeningen, og at kun ét amt ud af de tre amter, som ikke selv har statshospitalsvirksomhed, har gjort indvendinger imod disse planer, som indenrigsministeren nu er kommet med. Derfor synes jeg, vi helt klart kan understrege, at perspektiverne i dette forslag er af en sådan beskaffenhed, at det stort set kan bakkes op af alle, og jeg synes, det er glædeligt at konstatere, at et næsten enigt kommunaludvalg hurtigt kunne nå frem til en beslutning, som jeg ved vil blive hilst med stor tilfredshed ikke mindst i amterne.

Erlendsson (FP):

Også dette forslag må vi vende os imod, som jeg allerede antydede under det forrige forslags behandling. Det giver igen en forskelsbehandling imellem Øst- og Vestdanmark, idet de psykiatriske afdelinger på rigshospitalet holdes uden for ordningen. Det vil sige, der ikke skal betales noget for indlæggelse her, medens der skal betales for indlæggelse på statshospitalerne i øvrigt.

Det er sådan, at i 1973-74 var der 20.341 sengedage, som refererede sig til den del af landet, som ligger øst for Store Bælt, mens der kun var 1.960, der refererede sig til landet vest for Store Bælt, altså 9,6 pct. Nu står der så smukt her i lovforslaget, at der skal tages særligt hensyn til den centraliserede psykiatriske grundforskning og registrering, der foregår på statshospitalet ved Århus; så lægger man måske ikke så meget mærke til, at herudover kan undervisningsministeren yde tilskud til dækning af udgifterne ved psykiatrisk grundforskning af særlig samfundsmæssig betydning på kommunale sygehuse, og det viser sig naturligvis, at disse kommunale sygehuse ligger i København, og at det er ret store tilskud, man vil give til dem.

Der er ingen grund til at komme dybt ind i dette gentagne misforhold, som man skaber med disse 4 love, som vi behandler dels i dag, dels i går, idet man forøger den skævhed, der er mellem de byrder, der skal bæres af skatteborgerne i landets 2 hoveddele, som er skilt ved Store Bælt; det har vi givet udtryk for i betænkningen. Vi har ikke nogen mulighed for at stille ændringsforslag, som kan ændre de skævheder, som man her påfø-